

§ 4.

Om den stedfundne Vielse udsteder Konsulen (Vicekonsulen) Attest, affattet efter en af Udenrigsministeriet bestemt Formular, og Bemærkning om Vielsens Foretagelse indføres i hans Embedsprotokol.

Det paahviler Konsulen ufortøvet at gøre Indberetning til Udenrigsministeriet, hver Gang en Vielse er foretaget af ham eller paa hans Begne af en Vicekonsul.

§ 5.

Førinden Konsulen skrider til at vie de paagældende eller bemyndiger en Vicekonsul hertil, skal han paase:

- at Parterne have deres Fornufts Brug og have opnaaet den Alder, som efter det Lands Love, de tilhøre, kreves for at kunne indgaa Ægteskab,
- at ingen af Parterne er bunden ved foregaaende Ægteskab,
- at Parterne ikke ere beslægtede eller besvogrede med hinanden i de efter den danske Lovgivning forbudne Led og heller ikke i de Led, som ere forbudne paa det Sted, hvor Vielsen foretages,
- at der, hvis Kvinden tilforn har levet i Ægteskab, er hengaaet 9 Maaneder siden ddettes Ophør,
- at Parterne have Forældres eller Værgers Samtykke til Ægteskabets Indgaaelse, hvor dette efter det Lands Love, de tilhøre, er fornødent.

§ 6.

Parternes Alder samt Forældres eller Værgers Samtykke til Ægteskabet skal i Reglen godtgøres ved skriftlig Attest af rette vedkommende. Dog skal Konsulen, hvor saadant skriftligt Bevis ikke uden stort Besvær eller Tidsspilde kan slaffes, være berettiget til at hørke derfra, naar han paa anden Maade kan erhverve sig tilfredsstillende Vished om de Omstændigheder, som skulle oplyses.

Før at ingen af de i § 5 Litr. b, c og d nævnte Hindringer for Ægteskabet ere til Stede, skulle Parterne stillle Konsulen twende Forlovere. Kunne Parterne ikke det, er Konsulen berettiget til i Stedet for at lade den ene eller hægge Parter afslægge Ed paa, at ingen af de nævnte Hindringer ere til Stede.

§ 7.

Udenrigsministeriet kan inden for visse nærmere, efter Hensyn til den danske Lovgivning bestemte, Grænser overdrage Konsulen at dispensere fra den i § 5 Litr. a omhandlede Aldersbetingelse for den danske Parts Vedkommende og fra de i § 5 Litr. c omhandlede Forbud paa Grund af Slægtskab og Svøgerskab, ligesom Konsulen kan hørte fra Reglen i § 5 Litr. d, naar der haves Vished for, at Kvinden ikke er frugtsommelig ved sin forrige Mand.

§ 8.

Dersom der, førinden Konsulen har foretaget Vielsen eller denne er foregaaet ved en Vicekonsul efter hans Bemyndigelse, fremkommer Indsigelser mod Ægteskabet, som hos ham opvække grundet Twil, om de i § 5 angivne Betingelser for dets Indgaaelse ere til Stede, vor han nægte at foretage Vielsen eller, om fornødent, tilbagekalde den en Vicekonsul givne Bemyndigelse til at foretage den.